

τοῦ μὲν καὶ Εὐεργέτιμος. ὁ δὲ ἡδονὴ δόὺς, εἰς τὸ βασιλεῖον πεσών. Νικοδημούπλαστρον.] οἰκεῖας ἐντίθησον φωνὰς ψυχῆς ἀνεμόθου καὶ ἡδονῆς μεθυσόνθη, ἥδη δὲ πλούσιος θεον τῷ τοῦ νικοδημούπλαστράντε, ἢ τοῦ πρόθετος εἰργάστο. Μοιχέ.] σχέση τὸ τοὺς μεθυόντας γένεθλα τοῦ Καλαφοτίστα. Μείδη μὲν νοεῖν, ὅτι ταῦτα σύχις ᾧ ἐν Βλασφημίᾳ λέγεται τὸ μοιχεῖον σαμαρεατικόν. ἀλλὰ πρὸς σχέχουσν καὶ ἵλαρότητα τοῦ φαλλοῦ. ὡς καὶ ταῦτα Ομήρῳ πρὸς σχέσεον ψυχῆς, Αρες ἄρες Εροτολογίας. Εκτὼ σ' ἔτει προστίθενται. Γέγονον γῆς λευκοπόνητος ἀφοῦ οὐδὲ πόλεμος Αθηναῖος πρὸς Πελοποννησιούς σωματίην. Λῆμμαν δὲ ἐφ τῷ κάρπῳ. οὐχ ὡς ταῦτα Ομήρῳ δῆμον Ερεχθίοντας Καὶ Λαμάχων.] ὁ Λάμαχος ἐξ αὐτῶν Αθηναίων σρατηγὸς γῆς Σενοφάνους, ὃν ὅτε εἰς Σικελίαν ἐπλεόν οἱ Αθηναῖοι ἐχεροτόνοι Αρετῆς μητρὸς Αλκιβιάδε' καὶ Νικής ὡς ἰσορεύουσι δέκατης. Λευκοδημίας. Λευκοδημίας δὲ φιλοσοφόλεμος εἶναι.

ΒΙΣΕΤΟΣ. Πάζεις δὲ τὸ ὁμοιότετωτον, καὶ
ὁμοιοτέλευτον τῷδε τῷδε ὄνομά των, μαχῶν, καὶ λαμά-
χων.

Σχόλια. Οειδὲν ὑποφόρον.] ἀντὶ τοῦ σάραν καὶ
ἀκμάζεν ἄρα γένεται μηδέ. καὶ ὥρᾳδίν φασιν οἱ τραγῳδοί
Τὸ ἀκμάζον πονεῖ δὲ τοιωτὰ ὄνοματα. ὡς τοὺς δὲ μετ-
ράποντας καὶ κόρην. αἱ ἐνδιατελεῖσθαιντιναι τοιστοῦ. ή δὲ λέξις δέπο-
δεκτος. Τὴν Στρυμοδώρου Θράσταν.] ἦτοι ποιαὶς
μούλαις. ή σύτῳ καλουμένης. τὴν δὲ Θράψις. αἱ πεν-
δτὸ Φρυγίας καὶ Παφλαγονίας. Φελλαῖς δὲ ἔλεγον οἱ Α-
ττικοὶ τοὺς πετρώδεις Τόπους οἱ τινες κατά τεν μηδὲ εἰσ-
περβολῆς. οἴτινοι δὲ δὲ, διτήγωνοι ἔχουσι γῆν. μέριντα
καὶ ἐν Νεφέλαις τοῦ Φελλεώς. οἱ δὲ ἐπί όρος Φελλεὺς

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
Σκηνὴ δευτέρη.

ΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Χο. Ο Γιος ἀντός ζῆτιν ζεῖτ.
Βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
Πάγε, πάγε τὸ μιαρόν.
Οὐ βαλέεις αὖθις βαλεῖς;
Δι. Η σάλλεις, θυτὶ τὸ ζῆτι, τὴν χύτραν σωματεί-
φετε;
Χο. Σὲ μὴρ οὐδὲ καταλάβει μέρη ὡς μιαρὰ πεφα-
λή.
Δι. Αντὶ ποίας αἰσπίας ὡς ἔχαρνέων γεράματος;

Σχόλια. Ηράκλειον.] βαλλόμενος λίθοις ὥστε τοῦ χοροῦ ὁ Διηγμόπολις, ὡς ἀλεξίπανος τὸ Ηράκλεα καλεῖ. πάντα δὲ πινεῖ γέλωια. ὃ μὴ κεφαλῆς ἀπὸ ἀφροντι-
στῶν. ἢ δὲ χύτης τονούσθιμος ἐν ἦ τὸ ἔτνος λι. πῷ δὲ
σιντερεβεῖν, καὶ Μένανδρος κέρχυται ἐν Λευκαδίᾳ κατὰ ἐν
Ασσίδι. ἔχων τὸν ἀστιδαῖκεντο σιντετριμένων. χε-
τηλιαστὴν δέκηγι ἢ τὸ Ηράκλειον φωνήν. ἐπὶ δὲ τὸ θεός εἰς
θητούσιν ἐκλείπετο ὡς ἀλεξίπανος τοῖς δεινὰ ποά-
χυσαν. Ηράκλειον.] διτελῆ εἴτε ἑπταὶ δυάς μο-
νογροφικοῖς αἰθαλά τὰς πεπλόδες ἔχουσα δημαρόλυς ἐπ-
τίχων δύο τροχιτῶν λεπτέρων κατεληπτικῶν. Σκύ-
λων δὲ ἐν τοῖς μὲν τίχαις ὁ ἵππος εἰτὶ λέέδη ταῦτα ὡς
χορος. πρὸ τοῦ Κίνηων ἐπιθέσει κατὰ τὸ ἴζην τοῖς χο-
εποῖς. ἀποτεῖ δοχμὸν συζυγίαν καὶ πατεντας Πρεσβύτερον

A οὗτοι καλούμενοι. Μέσων λαβόντες ἔργα τα. [Ἐπειδὴ σει καλατεῖται ισάειδιμα, ὃν τὰ δύο ιαυβίνα δίμετρα. Τὸ δὲ ἐν, μονάμετρον. Καταγιγάρτι^(αι).] αὐτὸν τοῦ καταγράφτων τὸ μέσον ἡ πεταλοασφρύνον οὐ γε πάντως συντάσσει Δηλοῖς τὸ καταγιγάρτι^(αι). γε γάρ τοι δὲ τὰ ἵντος τῆς ασφυλῆς διατείχην, ἀντὶ τῆς στίγματος^(αι). γίγαρτον γε. Τὸ αἰδίσιον, καταθλίψιψι δέπο μεταφορᾶς τῆς γιγάρτων. Εκ πρατάλης, ἡ ἐξ θεῶν μέδη, πρατάλη καλέται, ἢ δέπο χριζῆς οὐνοποτάσ. Εν τῷ φεγγάλῳ. [Ἐπειδὴ παπιλωτού, φεγγαλού γάρ εἰσιν οἱ απεινέργεις οἵς Καλλίας Δηλοῖ. ἀλλ' οὐδὲ μιχῶν καταλέπεισται φεγγάλου. καὶ τοῦτο Αρχιλόχω θελεκεῖται. σύρρας δὲ τοῦ Δημητρίου εἰρίκεις θύμοιμόνες, ἔφεν φεγγάλῳ ψευτοῖς^(αι) ἡ σπασίς, καθέδε τὸ Νεοδήμεον, Ενθα καπνοδάλιον μήν πέρι καπνοῦ καταθεῖσι. καὶ τέ δε πᾶν ὁστιδίς, καὶ τοπλαίους λέγεται. δέοντος ἡ εκεῖ φεγγίς ἀχρήσιμη βουλευμάτων ταῦτην ἐξέσεγκτον γνώμην διπολητής εἰσπάν.

Ἐν πυεὶ δὲ θουλαῖ τε φύοιστο μῆδεα^τ ἀνδρῶν.
τερὶ δὲ ὅπλων θημελείας, αἰξιούμων, τοιωμαντίον ζε-
θικεν,

Επι καστοῦ κατέθηκ^τ ἐπεὶ ἐπέτι τοῖστι τέρκε.

B I S E T V S. Εν τῷ φεντάλῳ.] Τεφάλυξ κατέθη-
Εὐστάθιον γίγνεται τοῦ φέβω, φένω, κατοῦ ἄλλες θη-
μελείας, οὗ φένταλος, οὗ φέβεται τις τὸ ἄλμα. τοιτέστιν οὐ τὸ
ἄλμα φεύγει. φένταλοι δέ εἰσιν οἱ ἐκ τῆς καθημόμενων ξύ-
λων ἀναφερόμενοι πινθήτες.

ACTVS II. SCENA
secunda.

CHORVS, DICAEOPOLIS.

E C.H. I *Psus, ipsus hic est, ipsus.*
Mitte, mitte, mitte saxa:
Tunde, tunde furciferum.
Non petes hunc, non petes?
D.I. Proh Hercules, quid hoc? o
C.H. Te equidem scelerum capu
ruimus.
D.I. At quamobrem Acharneu
natu maximi?

ρεπν. τὸ δὲ μικάλω τέτω, τὸ μή περιτον ζεῖν, διπλεῖς
ἄρα τὸ πλινθό τόνδε φιλανθραίσα. τὸ δὲ τὸ δευτέρας, τούτοις οἷος χαραμένη πεταται δέ τοις δυστ κώλοις στήχος τροχαίος οδε, αὐτὶς ποιας αἵτιας. Εἴναι εἰδέσει τῷ λοιπῷ
κώλας πεφανητα δέρρυθρα.

Σχόλια. Ωμιαράκεφαλή.] ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ
μέρους τοῦ σώματος, θηλοῖς ἔνδρα καθεφαλησίας Ο-
μήρω. τοίεν γάρ κεφαλη. Ἐ τοῦδε Δημοσθένεις, τοῦτο
ἔλεγες μιαράκεφαλή.